

Троумљење

Тијана Којић
Стефанија Михајловић
Милица Лазаревић

Троумљење

Тијана Којић

Стефанија Михајловић

Милица Лазаревић

Trilema

Tijana Kojić

Stefanija Mihajlović

Milica Lazarević

Продајна галерија "Београд"

март 2013.

ТРОУМЉЕЊЕ

(или: све само не једноумље)

Полазна тачка и уједно тачка сусрета наше три поетике је трокрако раскршће, односно, радимо и сарађујемо у уверењу да свака индивидуа врши интерпретирање стварности на себи својствен начин. Нека од полазишта су слична, исходиште је исто, али путеви су различити. Бирамо фигурацију, јер је савремени човек по занимању прождирач, по уверењу хедониста и по природи нарцис. Слика је у том случају његово огледало, али огледало које не даје само пуко цитирање стварности. Не желимо да кроз слику потврђујемо разлоге за осећај безнађа, бесмисла, језиве себичности, потресне пролазности, не желимо да афирмишемо квази-задовољства и сурогате утехе које хитно треба купити док стварност не постане неиздржива. Бирамо израз који не презире полет и који не исмева лепоту, који не слави комбинацију суморних осећања, скепсе и цинизма као једини легитимни и достојанствени однос према свету.

Тијана Којић

TRILEMA

Or: everything but onemindedness

The starting and meeting point of our three poetics is a three-pronged intersection, i.e, we work and collaborate with the idea that each individual interprets reality in his/her own way. Some starting points are similar, the outcome is the same, but the paths are different. We choose figuration, because the modern man is by occupation a consumer, by conviction a hedonist and by nature a narcissist. A painting is in this case his mirror, but a mirror that provides more than just a mere quotation of the reality. Through a painting we wish not to confirm reasons for hopelessness, meaninglessness, dire selfishness, heart-rending transience, we wish not to affirm quasi-pleasures and surrogates of consolation that need to be bought urgently before reality becomes unbearable. We choose an expression that does not detest verve and ridicule beauty, that does not celebrate a combination of dismal feelings, skepticism and cynicism, as the only legitimate and dignified attitude towards the world.

Tijana Kojic

Тијана Којић

Рођена у Београду, 1987. године.
tijanakojic@yahoo.com

Дипломирала 2011. године на Факултету примењених уметности. Захваљујући изузетним резултатима током школовања, била је стипендиста града Београда и Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка и стипендиста Фонда за младе таленте „Доситеја“. До сада је учествовала на више од 100 групних интернационалних изложби, и реализовала је четири самосталне изложбе. Добитник је низа награда и признања на пољу сликарства и графике, међу којима издвајамо: награду за Ex libris на изложби „Дунав“ (2011), награду Земунског салона (2011), улазак у ужи избор за награду за цртеж фонда Владимир Величковић (2011), награду за цртеж „Златни Остен“ (2012), Награда Факултета примењених уметности из фонда Александар Томашевић, прву награду на конкурс у Ниш Арт Фондације (2012), прву награду за цртеж фонда Владимир Величковић (2012). Члан УЛУС-а и УЛУПУДС-а. Тренутно ради као сарадник у настави на Факултету примењених уметности у Београду, на предмету Анатоомско цртање.

Милица Лазаревић

Рођена 1988. Халмстад, Шведска
Живи и ради у Београду
milicart@yahoo.se

Дипломирала на Факултету примењених уметности, одсек зидно сликарство као студент генерације 2011. год. Била је стипендиста Републичке фондације за развој уметничког и научног подмлатка. Добитница је награде „Бранко Шотра“ Факултета примењених уметности као и награду „Цар Константин“ града Ниша за допринос култури. Учествовала је на преко двадесет групних изложби и реализовала четири самосталне изложбе. Тренутно ради на истом факултету као сарадник у настави на предмету Цртања и сликања, одсек костим.

Стефанија Илић Михајловић

Рођена 1983. године, Крагујевац, Србија
Живи и ради у Београду.
stefanijamihajlovic@gmail.com

Дипломирала је на Факултету примењених уметности 2011. године на одсеку Зидно сликарство у класи проф. Синише Жикића, у Београду. Током студија је била стипендиста Фондације за развој научног и уметничког подмлатка и стипендиста Фондације Драгослав Срејовић. До сада је имала пет самосталних изложби и учествовала је на бројним колективним изложбама и истакнутим уметничким пројектима и колонијама. Радила је и у сфери филма као костимограф.

Разумевање људских искустава као извор стваралаштва

Када твоје срце буде инстинктивно учествовало у радостима и патњи других, тада ћеш знати да си се ослободио свога ја, уживаћеш у искуству јединства с људским родом.

Антони де Мело (Antonio de Mello)

На представљеним радовима младе и афирмисане београдске уметнице Тијане Којић, препознат је мотив људске патње, у физичком и духовном облику. На првом од ова два дела, који носи назив **Сколиоза**, патња женске особе изазвана је телесним недостатком – искривљеном кичмом, који је урођен или стечен током живота. Линија која означава сколиотични положај кичменог стуба ове фигуре, открива и сву естетску лепоту коју она поседује. Руке фигуре као да се питају: *Да ли сам ја за ово крива?* Сама уметница тумачи значење Сколиозе: „Увек је присутна амбиваленција – тамо где је девијација, ту је и лепота. Положај тела на овој слици може значити заводљиво извијање младог тела, или стање у коме млада жена трпи бол, или положај у коме покушава да се ослободи бола, када непријатно шкрипање пршљенова доноси тренутно олакшање. Сколиоза као стечено стање може бити плод немара и запушености, али и трофејна последица марљивости“. Уметница је вештим цртежом и сликаним деловима на алуминијумској подлози, представила мотив патње, који је црвеном бојом означен у деловима где он изазива физички бол – у пределу главе, грудног коша, рамена и доњег дела кичме.

Полиптих **Спискови несталих**, третира мотив људске патње на другачији начин. Патња је у срцима несталих и њихових ближњих, што је нарочито потресно код представљања дечјих ликова. Код неких од њих могу се назрети сестринске односно братске сличности. На једном пару ових лица, не могу се видети чак ни контуре, што значи да их за живота нико није могао пронаћи, или су, својевољно отишли заувек и једноставно, постали заборављени. Код неколико њих, пак, може се видети и из којих су предела потицали. Сходно томе, представе дрвећа, птица, воде и осталих природних слика у позадини портрета несталих, говоре нам о њиховим љубавима, слободи и животу који су до извесног тренутка имали. Пажљиво исцртани делови одеће говоре о различитости несталих карактера и њиховог духа. Одсјајем црвене боје, уметница нам је желела показати да зрачак наде и жеља за животом итекако постоји, било да су у питању нестали или њихови ближњи. Та црвена боја представља, у овом случају, симбол радости, која би искрсла и зрачила при поновном сусрету несталих и оних који их траже.

Уметница истиче да "слика **Спискови несталих** не треба да носи једну једину асоцијацију – сећање на трагично нестале, већ говори и о потребном или чак пожељном одвајању – неке особе, једноставно и треба да нестану из наших живота. Растанак није увек тужан, већ може бити изванредно пријатно олакшање. Околности не морају бити трагичне – већ напротив изузетно срећне. Црвена боја може бити тиха нада за поновним сусретом, помирење, чежњива мисао или свест о прекопотребној промени, она може бити симбол радости или уздања у срећан исход, или сећање на минуле навике, осећања или израз топлот саосећања".

Физичка и ментална патња свих ликова који су представљени на радовима Тијане Којић је мотив који је дубоко емоционално третиран и у овим делима обрађен са посебно развијеним сензибилитетом. Разумевање обе врсте приказаног мотива, показује зрелост младе уметнице и изузетну способност да прикаже психолошко и физичко стање људских ликова и њихових карактера. Управо је стање патње људског рода, инспирисало Тијану Којић да на овако рационалан и реалан начин прикаже и посведочи разумевање искуства људи у својој средини.

Снежана Николић

Cognition of human experiences as a source of creativity

When your heart starts instinctively participating in the joys and sufferings of others, then you will know that you are free of your ego, and you will enjoy the experience of unity with humanity.

Antonio de Mello

The exhibited works of the young and established artist Tijana Kojić acknowledge the motif of human suffering both in its physical and spiritual shape. In the first of the two, titled **Scoliosis**, the suffering of the woman is caused by a body defect - curvature of the spine, which is congenital or acquired during life. The line marking the scoliotic position of the spine of the figure, reveals the entire aesthetic beauty it possesses. The hands seem to ask: *Am I to blame?* The artist herself interprets the meaning of **Scoliosis**: „The ambivalence is omnipresent- where deviation exists, beauty can also be found. The posture of the body might also have the meaning of a seductively twisted young body, or that of the state of a young woman in pain, or that of the position in which she tries to free herself of the pain, the moment when an unpleasant sound of the vertebrae brings instant relief. Scoliosis as a congenital condition could be a result of neglect and careless behavior, but the also a „trophy“ result of diligence.“ The artist shows with skillful drawing and painted segments on an aluminium foundation the motif of suffering, marked by red colour in the areas where it causes physical pain- the area of the head, chest, shoulders and the base of the spine.

Polyptych **Lists of Missing Persons** treats human suffering in a different way. The suffering is in the hearts of the missing and their close ones, which is especially moving in the presentation of the portraits of the children. Some of them hint sisterly i.e. brotherly similarity. One of the pairs of the faces, does not even have outlines, which implicates that nobody could find them during their lives, or that they have voluntarily left forever, or simply became forgotten. In a few of them, however, one can see the regions they came from. Accordingly, trees, birds, water and other images of nature in the background of the portraits of the missing, tell us about their loves, freedom and the life they had till a certain moment. Carefully drawn items of clothes tell us about the diversity of the missing persons and their spirits. With the glimmer of the red tint, Tijana wishes to show that the glimmer of hope and the will to live do exist, whether talking about the missing or their close ones. This red colour represents, in this case, a symbol of joy, which makes sparks and radiates at the reunion of the missing and those seeking for them.

The artist says that “painting Lists of Missing Persons does not need to carry a single association - the memory of the tragically disappeared, but talks about the necessary or even desirable separation - some persons simply need to disappear from our lives. Parting isn't always sad, it can be an extraordinarily pleasant relief. Circumstances do not have to be tragic - but on the contrary, very desirable. Red color can be quiet hope for reunion, reconciliation, wistful thought or awareness for necessary change, it can be a symbol of joy and confidence in a happy outcome, or the memory of the past habits, an expression of warm feelings or compassion.” Physical and mental suffering of all the characters that are represented in works of Tijana Kojić is a motif that is deeply emotionally treated in these works, dealt with a specially developed sensibility. However, an understanding of both types of motifs displayed, shows maturity and exceptional ability of this young artist's to show the psychological and physical state of the human characters and their attributes. The condition of suffering of humankind inspired Tijana Kojić to show and witness in such a rational and realistic way the understanding of the experience of people in her own surrounding.

Snežana Nikolić

Спискови несталих (деталји) / List of Missing Persons (details)

Тијана Којић / Tijana Kojić

Спискови несталих / List of Missing Persons

2012, уље на алуминијуму, 330x80 cm / 2012, oil on aluminium, 330x80 cm

Тијана Којић / Тијана Којић
Слепило од сунца / Blinded by the Sun
 2012, уље на алуминијуму, 155x120 cm /
 2012, oil on aluminium, 155x120 cm

Тијана Којић / Тијана Којић
Стезник / Corset
 2012, уље на алуминијуму, 50x110 cm / 2012, oil on aluminium, 50x110 cm

Тијана Којић / Тијана Којић
Сколиоза / Scoliosis
 2012, уље на алуминијуму, 110x200 cm /
 2012, oil on aluminium, 110x200 cm

Путовођа

Слика *Путовођа* тежи ка превредновању тренутних вредности, да као културна појава направи мост између стварности и вечних идеја. Иако је уметност најпроменљивији изражајни облик несталног духа времена, она парадоксално садржи тројство крајњих вредности – етичке, логичке и естетске. Те вредности манифестоване су у идеје добра, истинитости и лепоте. Од сваке индивидуе понаособ зависи да ли ће их открити у мору разних превара а путовођа показује потенцијални правац насупрот многим странпутицама и збуњујућим крајпуташима. Пут који нам је понуђен је пут од дате индивидуе до личности. А ово рашћење личности и јесте циљ оваплоћења наведених вредности. Ове вечне вредности су намењене сваком ко је довољно храбар да иступи из масе медиокритета, униформисаности и глобалистичких навика. Од појединца се тражи да се препусти вољи вође, да иде његовом уском али утабаном стазом, да у својој слободи одабере истину. Иако сви наизглед иду истим путем без креативности, сваки отисак стопе представља оригиналност и слободну вољу – искорак од лошег избора. Ова група подсећа на сваку другу безличну масу људи, но ипак сачињава заједницу непоновљивих личности а личност се остварује јединоу заједници. Заједница квалитетних појединаца, вишеслојно освешћених, прави квалитетно друштво. Сваки човек је у кризи идентитета, неретко се чини бескорисним како за себе тако и за друштво. Међутим привремено осећање бескорисности може бити плодотворно и импулс за још боље решење и остварење. Јер само људи скученог духа се могу увек осећати корисним за друштво, тако је обућар Сократов знао зашто живи – да поправља ципеле Сократу. Док сам Сократ није знао зашто живи. А путовођа води од изазова до одговора.

Стефан Стефановић

The Guide

Painting “The Guide” tends to re-evaluate the current values. As a cultural phenomenon, it strives to be a bridge between the reality and the eternal ideas. Although the art itself is the most changeable form of expression of the inconstant spirit of time, paradoxically, it represents the trinity of final values – ethical, logical and aesthetic. Those values are manifested into ideas of good, truthfulness and beauty. It depends of each individual whether the values will be discovered in the ocean of many different frauds, and The Guide shows a possible right way opposite to many wrong ways and confusing roadside monuments. The offered way is the way from an individual to a person. And this rising of a person is the purpose of the incarnation of the values. These eternal values are for everyone who is brave enough to step out from the mass of mediocrities, uniformity and habits made by globalization. The individual is asked to surrender himself to leader’s will, to follow his narrow, but beaten track, to choose the truth in his own freedom. Although it looks like everyone is going the same way without creativity, every footprint represents originality and free will – a step out from bad choices. This group resembles every other faceless mass of people, yet it is a community of unique individuals, and an individual comes into being only in a community. The community of quality individuals, conscious on many levels, makes a quality society. Every man has an identity crisis, he often feels useless as for himself, but also for the society. However, a temporary feeling of being useless can be productive. It can be an impulse for an even better solution and realization. Because only the narrow-minded people can constantly feel socially useful. Socrates’ cobbler knew why he was living for – to repair Socrates’ shoes, while Socrates himself didn’t know the reason of his own life. And The Guide leads from a challenge to an answer.

Stefan Stefanović

Милица Лазаревић / Milica Lazarević

Путовођа / The Guide

2013, комбинована техника, 190x210 cm / 2013, mixed media, 190x210 cm

Милица Лазаревић / Milica Lazarević

Острво / The Island

2013, комбинована техника, 150x200 cm / 2013, mixed media, 150x200 cm

Стефанија Илић Михајловић / Stefanija Ilić Mihajlović

Shelter

2012, комбинована техника, 170x150 cm / 2012, mixed media, 170x150 cm

Стефанија Илић Михајловић / Stefanija Ilić Mihajlović

No Guts Yes Guts (First letter to August Sender)

2013, комбинована техника, 170x150 cm / 2013, mixed media, 170x150 cm

Стефанија Михајловић

БЕЛЕ РУПЕ

Беле рупе представљају чисту супротност црним рупама, објекти у које ништа не може продрети али који константно из себе избацују материју. Беле рупе су, насупротив црним рупама, изузетно нестабилне и по научницима њихово постојање је изузетно кратко пошто се под тежином сопствене гравитације веома брзо и угасе.

Свакодневно се сусрећемо са људима, мање или више блиским, и они се том појавном учесталашћу губе, ми заборављамо ко су они заправо и шта у ствари, осећају. Очекивани облици и препознатљиве боје се међусобно стапају губећи свој смисао. Речи постају гласови, тела постају облици, људи се претварају у појаве. Управо у том тренутку, у цивилизацијској гужви и вреви, дефинитивно заборављамо да упркос свему човек, чак и када је подложен самодеструкцији, не престаје да, попут белих рупа, ствара материју која просто пробија кожу и избија уједно показујући право лице особе која је емитује. Такође, попут белих рупа и човеково постојање, и физичко и оно духовно, насупротив времену делује изузетно кратко, док је његова психа, никада до краја истражена, несумњиво нестабилна.

Ако материја, као таква, непрестано кружи, непрестано мењајући свој облик, да ли је могуће у једном трену препознати је и путем ликовних средстава заувек је забележити на платну?

Традиционална линија супротстављена савременој слици света

Стефанија Михајловић у својим цртежима-сликама, где се технике преплићу и спајају обухваћене линијом као доминантним средством, оживљава интимистичко-аутопортретну слику жене. У посебном, другом стању, жена је скровиште за нови живот који настаје. Мало створење обујмиле су руке, заправо њих више, изнад и испод у специфичној атмосфери налик неком индијском божанству! У одсуству боје, у акцентима дугачких путујућих црта, у судару са акцентом црвене и понеког топлог тона цела представа женске фигуре делује као да је настала из сегмената компјутерских графичких таласа, пулсирајућих визуелних знакова...

Мр Данило Вуксановић

Радови, односно, портрети Стефаније Михајловић заснивају се на европској цртачкој традицији и поетици велих уметника Јунгенд стила, који је заживео почетком двадесетог века, а наставио се и у овом времену. Класичан цртеж, који је кроз искуство поменуте школе, настале некако у време заснивања психоанализе, осветљен психолошким аспектима портретисаних, у Стефанијиним платнима бива осенчен сумњама и страховима модерног доба које са вишком комуникације истовремено осећа и њен ненадокнадиви и погубан дефицит.

Елегичне представе фигура и портрета као да нам обнављају поетичну скалу једног Шилеа у коју уметница уноси неке вредности које су искључива назнака времена у којем она живи и ради. На њеним сликама се најчешће појављују портрети, али и аутопортрети, где се у суптилним знацима читава доживљена тескобност простора која у портрету мушкарца, писца, прераста у узнемирујући крик.

Мада изложено спада у такозване *ране радове* уметнице, и неискусном оку посматрача не може измаћи снага њеног артистичког рукописа. Када се томе дода и сублимираност, заправо једноставност њеног израза, већ сада можемо говорити о уметничкој зрелости ове младе ауторке чија ће будућност, на срећу, првенствено зависити од ње саме.

Горан Ракић

Stefanaija Mihajlović

WHITE HOLES

White holes represent a complete opposite to black holes, they are objects which nothing can penetrate but which constantly throw out energy. White holes, contrary to black holes, are extremely unstable and according to scientists their existence is very short because they extinguish very fast under the weight of their own gravity.

Every day we encounter people, more or less close, and with this recurrent appearance they disappear. We forget who they really are and what they actually feel. Expected shapes and recognizable colours blend and lose their meaning. Words become voices, bodies become shapes, people change into manifestations. Precisely in that moment, in the crowd and tumult of the civilization, we forget that in spite of everything, even when susceptible to self-destruction, man, like the white holes, never ceases in creating matter that simply pierces skin and bursts out at the same time revealing the real face of the person that emanates it. Also like the white holes, the existence of man, both physical and spiritual, confronted with time seems extremely short, while his psyche, never fully explored, is undoubtedly unstable. If matter, as such, perpetually circulates, perpetually shifts shapes, is it possible to know it in a moment and by means of art forever document it on a canvas?

A traditional line confronted to a contemporary image of the world

Stefanija Mihajlovic revives the intimistic self-portrait of a woman in her drawings-paintings, in which techniques intertwine and merge enveloped by a line as a dominant medium.

In a special state, when expecting, a woman is a haven for the life that is beginning. A little creature embraced by hands, in fact by more of them, from above and from the bottom in a specific atmosphere alike to a Hindu divinity! In the absence of colour, in the highlights of long travelling lines, in the collision with the highlighted red and an occasional warm hue the whole representation of the woman's figure seems as if created from segments of graphic waves of a computer, pulsating visual signs.

Mr Danilo Vuksanovic

Stefanija Milenkovic's work i.e. portraits are based on the European drawing tradition and poetics of great artists of the Jugend style, which began at the onset of the twentieth century, and also continued in this time. A classical drawing, which is through the experience of the above mentioned school, somehow created at the beginning of psychoanalysis, illuminated by the psychological aspects of the portrayed, is in Stefanija's work shadowed with doubts and fears of the modern era which with the excess of communication at the same time experiences an irreparable and fatal deficit. Elegiac presentations of figures and portraits seem to restore the poetic scale of Schiele to which the artist brings certain values that are an exclusive mark of the time in which she lives and creates. In her paintings portraits are the most common, as well as the self-portraits, where by means of subtle indications one can see an experienced narrowness of the space which in the portrait of a man, writer, grows into an unsettling scream. Even though the exhibited work falls into the *early works* of the artist, even the inexperienced eye of the beholder cannot miss the potency of her artistic handwriting.

When you add sublimation to it, rather the simplicity of her expression, even now we can talk about an artistic maturity of this young author whose future, luckily, will mainly depend on her.

Goran Rakic

Tijana Kojic

Born in 1987, Belgrade, Serbia
tijanakojc@yahoo.com

Graduated in 2011 from the Faculty of applied arts in Belgrade. Due to remarkable results she was a grantee of the Republic of Serbia, Foundation for development of young scientists and artists and of the Fund for young talents "Dositej". Participated in over one hundred international group exhibitions and had four solo exhibitions. Awards and recognitions: award for the ex libris "The Danube, route of culture" (2011), award of the Salon of the city of Zemun (2011), shortlisted for the award for drawing of the Vladimir Velickovic fund (2011), award for drawing "Golden Osten" (2012.), award of Faculty of applied arts, Aleksandar Tomašević fund (2012), first award for painting, Niš art foundation (2012), first award for drawing of the Vladimir Veličković fund (2012) Member of ULUS and ULUPUDS. Currently working as teaching assistant at the Faculty of applied arts in Belgrade, course- anatomy drawing.

Milica Lazarevic

Born in 1988, Sweden
milicart@yahoo.se

Graduated 2011 from the Faculty of applied arts Belgrade, department for monumental painting, as the student of the generation. Due to remarkable results she was a grantee of the Republic of Serbia, "Foundation for development of young scientists and artists". She won the award "Branko Sotra" of the Faculty of applied arts for remarkable result during the study and the award of the city of Nis "Empire Constantine" for contributions to culture. She participated at more than twenty group exhibitions and had four solo exhibitions. Works as a teaching assistant at the Faculty of Applied arts, at the subject drawing and painting at the department costume design.

Stefanija Ilic Mihajlovic

Born in 1983, Kragujevac, Serbia
Lives and works in Belgrade.
stefanijamihajlovic@gmail.com

Graduated in 2011. from the Faculty of applied arts in Belgrade, department for wall painting. Due to remarkable results she was a grantee of the Republic of Serbia, Foundation for development of young scientists and artists and also of the Foundation Dragoslav Srejovic. She had five solo and participated in numerous group exhibitions, prominent art projects and colonies, among which her work in area of film stands out (costume designer in the feature film „Breathtaking“ by Vojin Vasovic, which received many international recognitions).

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА
БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

За издавача
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет

Олга Јанчић
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текстови у каталогу
Тијана Којић, Милица Лазаревић, Снежана Николић
Стефан Стефановић, Маида Груден, Стефанија Михајловић Илић,
мр Данило Вуксановић, Горан Ракић

Дизајн
Жолт Ковач

Превод
Стеван Мијомановић,
Снежана Николић, Марија Трубарац

Фотографије
Ненад Крстић, Стефанија Михајловић Илић,
Тијана Којић, Милица Лазаревић

Штампа
ГРИД студио, Београд

Тираж
140 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

74/76(497.11)"20"(083.824)
75.071.1:929 Којић Т.(083.824)
75.071.1:929 Михајловић С.(083.824)
75.071.1:929 Лазаревић М.(083.824)

КОЈИЋ, Тијана, 1987-

Тијана Којић, Стефанија Михајловић, Милица Лазаревић = Tijana Kojić, Stefanija Mihajlović, Milica Lazarević : троумљење = trilema : Продајна галерија "Београд", март 2013. / [текстови у каталогу, texts in catalogue Тијана Којић ... [и др.] ; превод, translation Стеван Мијомановић, Снежана Николић, Марија Трубарац ; фотографије, photographs Ненад Крстић ... и др.] . - Београд : Продајна галерија "Београд", 2013 (Београд : Грид студио). - 16 стр. : илустр. ; 22 X 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 140. - Биографије: стр. 3.

ISBN 978-86-6141-044-4

1. Михајловић, Стефанија, 1983- [уметник] [аутор додатног текста] [фотограф] 2. Лазаревић, Милица, 1988- [уметник] [аутор додатног текста] [фотограф]
а) Којић, Тијана (1987-) - Изложбени каталози б) Михајловић, Стефанија (1983-) - Изложбени каталози
с) Лазаревић, Милица (1988-) - Изложбени каталози
COBISS.SR-ID 197030156

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

For the publisher
Mihailo M. Petković, director

Curator
Jelena Krivokapić

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council

Олга Јанчић
Бранко Раковић
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Texts in Catalogue
Tijana Kojić, Milica Lazarević, Snežana Nikolić,
Stefan Stefanović, Maida Gruden, Stefanija Mihajlović Ilić,
mr Danilo Vuksanović, Goran Rakić

Design
Žolt Kováč

Translation
Stevan Mijomanović,
Snežana Nikolić, Marija Trubarac

Photographs
Nenad Krstić, Stefanija Mihajlović Ilić,
Tijana Kojić, Milica Lazarević

Printed by
GRID studio, Belgrade

Print run
140

Пријатељ галерије

ПОДРУМ РАДЕНКОВИЋ
Винсцо
1854

www.galerijabeograd.org